

V Ljubljani, v petek, dne 1. decembra 1911.

<p>Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " 2-30 " 4-50 " 9-</p>		<p>Redakcija in administracija: Frančiškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.</p>		<p>Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.</p>	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 41.

Štirideset let župan.

× Gosp. Anton Klančič s starešinstvom in zastopnikom okrajnega glavarstva gosp. nadkomisarjem
×× dr. Baltičem.

Vse one, ki nam dolgujejo naročnino ali pristojbino za inserate, nujno prosimo, da takoj plačajo. V zadnji številki smo pridjali vsem, ki dolgujejo naročnino položnice, onim pa, ki dolgujejo oglasnino, smo poslali račune, oz. opomine. Kdor ne plača vsaj do 8. decembra 1911, tistim ustavimo list in bomo vse zaostanke s poštnim nalogom iztirjali. To v znanje, da ne bo potem nepotrebne zamere! Mi moramo tiskarno, klišeje (slike) i. dr. sproti plačevati :: in upravičeno je, da tudi naročniki in inserenti store svojo dolžnost napram nam. ::

Po petnajstih letih.

Novela. Spisal L. Braun. — Poslovenil Ad. S.

(Dalje.)

V.

Baron se je nasmejal.

„Brezobzirnosti? ... Koliko obzira sem že moral imeti, odkar sva poročena. Po trinajstih letih preneha to. Raje bi bil, da bi se sploh ne začel.“

Lucija je že odprla vrata, a na zadnje besede se je obrnila. Baron jo je gledal z neko ironično radovednostjo.

„Albin“, de resno. Tudi jaz smatram najin zakon za nesrečo, ali jaz ne nosim krivde. Ko si me vzel, me nisi vprašal za moje dovoljenje, očetovo dovoljenje ti je bilo dovolj. Ne zvrčaj sedaj krivde na me. Če sem kriva jaz na tem, da si tak, če te ženem jaz k igram, v dolgove, potem odidem rada stran. Zahtevam pa popolno ločitev. Ločitev naju osvobodi.“

„V ločitev ne dovolim, to veš že dolgo. Selhov naj propade, ali brez madeža. Sodniške ločitve še ni bilo v moji rodovini in naj je tudi ne bo. Ne govori torej o tem.“

„Torej te prosim, da spoštuješ ženo, ki nosi tvoje ime in me ne žališ.“

„Dovolj pridige“, odvrne baron jezno. „Že vidim, da sem ostal predolgo doma in to ni dobro.“

Pograbil je za zvonec in zazvonil.

Služabnik je vstopil.

„Osedlajte mi konja, in hitro.“

Nato je vzel bič in se Luciji ironično priklonil.

„Čast mi je milostiva gospa, da vam smem želeti lahko noč.“

S tem je odšel iz sobe in nekaj minut nato je odjezdil v diru iz grada.

Lucija se je zgrudila na stol in zaihtela:

„Brez nade! ... Brez najmanjše nade, rešiti se tega življenja!“ —

Josip Majer je vstal poprej, kakor mladi oskrbnik. Na vzhodu je rdela zarja, oznanilka mladega dne.

Majer to noč ni niti minute zaspal.

Odprl je okno, da se navžije zraka, ki mu je po noči malone primanjkoval, tako ga je dušilo.

Ali je to samo slučaj ali usoda, da ga je privedlo semkaj? Ali se mu hoče usoda posmehovati s tem, da mu je pokazala prvi dan prihoda v domovino izgubljeno ljubimko, in zbudila vnovič vse demone v prsih, katere je tekem let ukrotil. Kaj naj stori sedaj? Oskrbnik Pavel mu je povedal vse, kar je hotel vedeti o Selhovu, ne da bi slutil, zakaj ga Josip vprašuje. Razmere barona so bile tako zamotane, da je bil polom neizogiben. In kaj potem? Josip se je vprašal, ali ni njegova dolžnost, ostati v bližini žene, katero je ljubil tako iskreno in katero še ljubi. Spoznal je, da je Lucijo primorala prevara do usodepolnega koraka, da je sledila neljubemu možu.

Ali ni nobenega sredstva, ki bi jo rešilo iz teh žalostnih in za njo nevednih spon?

In vendar? ... Kaj more on storiti? Ali ni edino, kar mu preostaja, da izgine od tod, kakor najhitreje mogoče? Lucija gotovo ne misli več nanj, in če bi še vendarle mislila, ali se ji sme sedaj približati? Saj je vendar žena drugega.

Premišljal je sem in tje, ne da bi prišel do kakega zaključka. Celo noč je mislil o tem in sedaj mu je glava prazna in težka.

Hrvaške narodne noše v Dalmaciji.

„Moram se odpočiti“, reče sam pri sebi, moram! Spanec me bo okrepal. Ko vstanem z jasno glavo in pomirjen, bom se lažje odločil.“

Svež zrak je nekoliko pomiril njegove živce in občutil je trudnost v podvojeni meri. Legel je zopet v posteljo. Nekaj časa so se mu še porajale misli v glavi, ali vedno manj in vedno nejasneje, dokler niso prenehale in objel ga je trden spanec. Pol ure pozneje se je dvignil Pavel, pogledal na Josipa in ko je videl, da še spi, se je tiho oblekel.

Na licu Pavla se je zrcalila veselost in svežost, katero je zapustil sinočji pogovor z Braziljancem. Zakaj Pavel je Josipu zupal vse, kar je imel na srcu. Natančno še je enkrat pretehtal ves pogovor, vse posameznosti, kakor bi se hotel prepričati, ali se ni motil in če niso ti upi, katere

mu je Josip zbudil le samo sladke sanje. Smehljaj mu je splaval čez ustnice, srce bilo burneje v radosti, ko je pomislil, kako veselo novico bo danes prinesel Jerici. Komaj je čakal ure, da jo vidi. Bilo je še komaj ob štirih, okolo osme ure pride šele v vrt, kjer bo čakala nanj na klopici za ograjo. Ako sta si navadno le lahko voščila „dobro jutro“, danes se mora najti prilika, da se pogovori z njo vsaj četrť ure, tudi če ju zaloti sestra ali celo oče. Še enkrat se je ozrl pazljivo na Braziljanca.

Nato je pomislil.

„Ta mož ne more varati!“

Vzel je klobuk in odšel na dvorišče, da pogleda k ljudem.

Bil bi še veselejši, ako bi vedel, da so se v šolskem poslopju zasukale razmere zanj in za njegove načrte ugodno.

Vrnitev Jerice je povzročila pravo vstajo v hiši. Martin sam je obžaloval, da je odgnal brata tako osorno in žaljivo. Po dragocenem darilu, ki ga je dobila Jerica ni bilo dvomiti, da je premožen, morda celo bogat.

Predbacival si je, zakaj se ni bolje informiral o bratovih razmerah, preden je tako nastopal.

Tudi Marta se je jezila. Mlada deklica je grajala očeta in zavidala Jerico.

Molče je vstal Martin in se zaprl v svojo sobo. Cel večer ga ni bilo več na spregled. In ko je legel pozno k počitku, je za trdno sklenil, da stori potrebne korake in se spravi z bratom.

Drugo jutro se obrazi v učiteljevi rodbini niso zjasnili. Martin je bil resen in zamišljen, žena je hodila okolo z objokanimi očmi, Marta pa se je jezila. Odločila se je, da izvojuje vojno za brilantni kinč in če tudi z lastnim očetom. Nikdo ni izpregovoril besede, komaj pozdravili so se. Jerica je bila vesela, da je lahko odšla mučnemu molčanju in se skrila za ograjo. Manjkalo je še cele pol ure do osmih, ko je Pavel navadno pohajal po tej poti, vendar Jerice ni strpelo v sobi. V veselo presečenjenje najde dragega, ki jo je že čakal. Hodil je nemirno sem in tja in tu in tam pogledal skozi ograjo na vrt.

„Ti si že tu“, vzklikne Jerica veselo in mu poda roko.

„Nisem mogel več vzdržati“, odvrne Pavel, poljubivši ji roko. „Imam ti nekaj sporočiti. Že pol ure stojim tu. Sedi Jerica, tu naju nikdo ne vidi, zakaj to, kar ti imam povedati se ne da reči z nekaj besedami.“

„Kaj je, Pavel? ... Ali se je kaj priptilo?“

„Sem sedi, Jerica — drugače ti nemore povedati,“ se smeji Pavel.

Ona ga pogleda vprašaje, ali govori v šali ali za resno.

„Ali nečeš sesti, ali naj vprašam očeta za dovoljenje“, nadaljuje Pavel. „Ako mora biti, vprašam takoj.“

(Dalje.)

KMETSKA POSOJILNICA

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

4^{1/2}/0

LJUBLJANSKE OKOLICE

v Ljubljani,

brez vsakršnega odbitka.

Popolnoma varen naložen denar.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

Uvažujte!

Odslej naprej je uredništvo in upravništvo „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ v Ljubljani v Francišškanski ulici št. 12. v I. nadstropju. Na vogalu Dunajske ceste in Francišškanske ulice visi velika izvesna tabla, ki je vidna tudi od glavne pošte.

Uredništvo in upravništvo „Slov. Ilstr. Tednika“ se je moralo preseliti nazaj v Ljubljano, ker se promet s strankami, ki naročujejo list, inserate, prinašajo slike itd. čedalje bolj množi in je v Šiški preveč odstranjeno. — Odslej pa bo uredništvo in upravništvo ob jako prometni Dunajski cesti, ob tramvaju, blizu glavne pošte v sredini Ljubljane, tako da ga bo vsak lahko našel in ne bo nikomur od rok.

Priporočamo se p. n. strankam, da odslej naravnost v upravništvu naročujejo list in oglase. Pripravno bo odslej tudi za takozvane šifrirane in anonimne inserate, v katerih inserent noče biti imenovan, temveč se naslavljajo pisma na upravništvo lista oz. se izve naslov ali daje pojasnilo o oglasu v upravništvu. — Oglasujte v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“, ki je najbolj razširjen in največ čitan slovenski list! Da imajo inserati v „Slov. Ilstr. Tedniku“ velik uspeh, je najlepši dokaz to, da jih ima čedalje več.

Kdor želi kaj prodati ali kupiti,
kdor hoče kaj v najem dati ali vzeti,
kdor išče službe ali želi kako službo od-
dati, itd. itd.

potem podjetniki, trgovci, obrtniki i. dr.
oglasujte (inserirajte) v „Slovenskem Il-
ustrovanem Tedniku“, ki je razširjen po
Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Gori-
škem, v Trstu in okolici, v Istriji, Dal-
maciji, na Hrvaškem in v Bosniji ter ima
mного odjemalcev celo na Dunaju, Češkem,
Balkanu, v Egiptu in v daljni Ameriki.

Radeckijev veteran in njegova žena.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ čitajo vsi sloji in je razširjen po zasebnih hišah, gostilnah in kavarnah, brivnicah, bralnih društvih in čitalnicah itd. itd.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ čita in prebira gotovo približno pol milijona ljudi in inserati v takem listu morajo imeti lep uspeh! Inserirajte torej v „Slov. Ilustrovanem Tedniku“!

Odslej bomo zopet priobčevali skrivalnice, ki so se tako zelo priljubile, in za

Štiridesetletnica mature.

Grah Toma. Žihar Franjo. Wallenko Evarist. Košar Janko. Arnuž Jurij.

drobiž smo poskrbeli, da bo jako zanimiv. Priobčevali bomo odslej posebno mnogo smešnic, da bo list jako zabaven. Da bo „Slov. Ilstr. Tednik“ priobčeval tudi slike o aktualnih zadevah, je samo ob sebi umljivo, ker je to njegova glavna naloga. Za prihodnje leto pa imamo pripravljena celo dva lepa romana iz jugoslovanske zgodovine izza turških bojev.

Razširjajte „Slov. Ilustrovani Tednik“ in pridobivajte mu novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem bolji po lahko list!

Štirideset let župan.

(Slika na naslovni strani.)

Pač so zelo redki slučajji, da kdo nepretrogoma 40 let načeluje občini, posebno pa tako veliki županiji, kot je Podgorska na Goriškem, ki obstoji iz štirih katastralnih občin. Župan v Podgori, g. Anton Klančič je oni mož, ki uživa, odkar je zasedel županski stolec, neomejeno zaupanje vseh občinarjev. Tako čist in odkrit naroden značaj, kakor je jubilent, peč zasluži to v polni meri, saj so 40 let županovanja, bila tudi leta dela in truda, borba za narodne pravice. Kot 26letni mladenič je prevzel županske posle in svoje najboljše moči je posvetil javnemu blagru. A ne samo, kot župan, nego tudi kot deželni poslanec in deželni odbornik, predsednik cestnega odbora, član krajnega in okrajnega šolskega sveta in odbornik drugih važnih korporacij je deloval vedno vztrajno in požrtvovalno.

Pod njegovim županovanjem se je občina povzpela do ugleda in blagostanja. Hvaležni zato, so priredili k njegovi 40letnici slavje, ki jim je uspelo v polni meri. Pri seji 4. novembra t. l., katere so se udeležili vsi starešine in zastopnik c. kr. okrajnega glavarstva g. nadkomisar dr. Baltič, so ga zvolili častnim občanom in mu izročili zelo okusno diplomu in prav lep tintnik, občinske reveže pa so sklenili obdarovati z dvojno mesečno podporo. — Po seji je prišel častitat otroški vrtec v Pevmi in je slavljenju izročila deklica lep šop cvetlic in mu častitala v izbranih besedah, da so vsem navzočim porosile oči. G. župan je povabil vse starešine, da je pogosti. Na dvorišču je pa čakalo g. župana novo iznenadenje. Vsa šolska mladina pod vodstvom Podgorskega učiteljstva se je prišla poklonit slavljenju in mu izročila dva krasna šopka.

Na večer je postalo slavlje splošno. Ob 7^{1/2}, se je zbrala velika množica ljudstva, pevci, Sokoli Kojščanska godba pred krčmo gosp. Ant. Trpina. Baklje, lampijončki in bengalični ognji so zažareli, godba je zaskvirala in kot živ val veselja se je ztila množica okoli po Podgori, ki je bila vsa v zastavah. Tako je slavila občina 40 letnico svojega župana, tako slavi narod zaslužne može. — Jubilantu naše častitke!

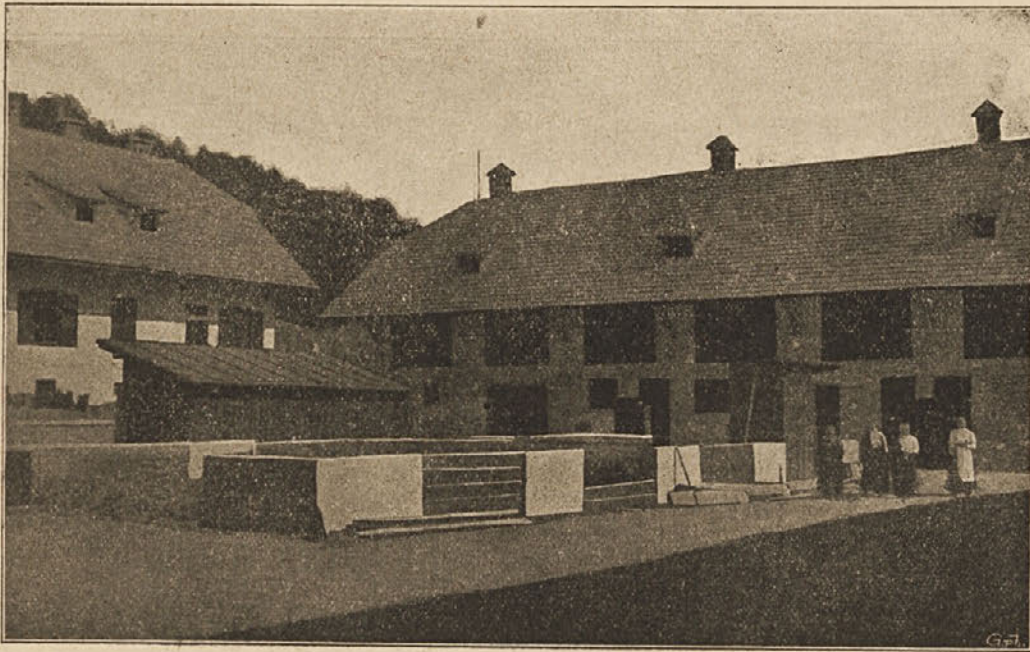
† Janez Gert, slovenski župan. V Framu pri Mariboru je v nedeljo, 12. novembra 1911 umrl veleposestnik in župan g. Janez Gert, star 81 let. Bil je tudi načelnik posojilnice in njen soustanovnik. Odlikovan je bil od cesarja z zlatim zaslužnim križcem. Njegovo življenje je bilo življenje bojev in naporov. Kakor skala je stal vedno za narodove pravice. Še letos se je vkljub

† Janez Gert, slovenski župan v Framu.

nevarnosti za zdravje udeležil kot župan framske občine volitev v mariborski okrajni zastop. Žalostilo ga je, ko je videl, kako so mnogi župani izdajali slovensko zastavo. Pogreb, ki se je vršil v torek 14. novembra je pričal, kako je bil spoštovan in priljubljen. Skoro raz vse hiše v vasi so plapolale črne zastave in tudi svetilke, odete v črno, so gorele nepozabnemu pokojniku v zadnji pozdrav.

Pogled na mrtvaški sprevod je bil krasen. — Najprvo je korakala šolska mladina.

Slov. kmetijska šola v Št. Jurju ob j. ž.

Za njo je stopala požarna bramba z zastavo, potem stoglava množica mož in mladenčev in za njo voz s krsto. Voz je bil okrašen z mnogimi vencami, ki so jih položili razni prijatelji.

Pogreba so se udeležili med drugimi tudi gg. poslanec Pišek in Novak, grof Schönborn, profesorja Glaser in dr. Turner, več g. županov ter mnogo Mariborčanov.

Ob odprtem grobu so govorili čg. kanonik Gaberc, g. nadučitelj Pirkmajer in domači župnik čg. Muršič.

Počivaj mirno, vzorni mož, tam gori na pobočju zelenega Pohorja, v zemlji, ki je in mora ostati slovenska.

Radeckijev veteran: 24. novembra t. l. so pokopali v Laškem trgu ženo Ano Ojsteršek. Slika kaže jubilanta diamantne poroke, ki sta jo imela 12. junija lansko leto. To je bila diamantna poroka, koja je bila po 100 letih zopet v Laški farni cerkvi. Umrla Ana Ojsteršek je bila rojena leta 1826 v Laškem. Njen mož, Ignacij Ojsteršek je bil rojen leta 1825, tudi tam. Poročila sta se leta 1848, in je moral on še isto leto, zapustivši mlado ženo, k vojakom: Služil, je pod očetom Radetzky-jem in se udeležil vse vojne z Italjanom. Mož je za svojo starost še zelo čvrst.

Štiridesetletnica mature. — Zupustili so leta 1871 kot živahni mladeniči Maribor, a kot starčki se sešli zopet letos v Mariboru po 40tih letih bili so prvi izvežbanci po novem šolskem zakonu. Izvršil je vsak nižjo realko in tri leta učiteljska. Prvi ravnatelj je bil Kremer izvrsten pedagog. Bili so, kakor nam pišejo, prosti kakor akademiki, v kavarni so sedeli z ravnateljem pri eni mizi. Poznej, ko je prišel dr. Elsnigg se je precej spremenilo, vendar navajene prostosti jim ni mogel preprečiti. Pri maturi jih je bilo osem. Leta 1871 so bili vsi maturanti Slovenci. Eden je padel, sedem, jih je pa dobilo službe. Dva sta iz službe izstopila in sta že umrla; pet jih je pa ostalo pri učiteljskem stanu in še žive. Tomaž Grah živi kot vpokojen učitelj na svojem posestvu v Gaberju pri Celju, Arnuž J. kot vpokojen učitelj in posestnik pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Janko Košar je moral iti v pokoj, ker je oslepel. Aktivna sta še Walenko in Žiher. Prvi je vseh 40 let v Bistrici pri Knittelfeldu, drugi pa že 38. leto v Vurbergu. Žiher je bil z Mikložičem prvi učitelj na dvorazredni vadnici v Mariboru, ki se je otvorila l. 1871. Arnuž je služboval ves čas pri Sv. Jakobu. Razven Žiherja so vsi posestniki ter v dobrem

gnotnem stanju, a ta ima svoj kapital naložen v svojih otrocih. Slava jubilentom!

Slov. gledališki igralec Josip Molek.

Slovenska kmetijska šola pri Št. Jurju ob Južni železnici. Malo pred železniško

Slov. kmetijska šola v Št. Jurju ob j. ž.

postajo Št. Jur ob Juž. železnici, ako se pelješ iz Maribora proti Celju se vidi iz kupejev velika stavba, slovenska kmetijska šola. Dolgo smo se morali Slovenci boriti, da smo dobili vsaj eno slovensko kmetijsko šolo na Štajerskem, in po dolgem boju se nam je vendarle posrečilo. Prvi ravnatelj te šole je g. Ivan Belle, poprej potovalni učitelj v Mariboru, vrl Slovenec — narodnjak, znan po svojih strokovnih spisih.

Srbski kralj Peter v Parizu Te dni je obiskal srbski kralj Peter francoskega predsednika. Ta obisk je bil nameravan že precej časa. Lansko leto je bil že skoraj na potu, kar se je pripetila nesreča, da je padel aeroplan na vojnega ministra in ga ubil. Tedaj je vsled splošne žalosti, ki je zavlada po Francoskem in posebno v Parizu, odložil ta obisk. Kralj Peter je bil v Parizu sprejet z vsemi častmi.

Slepa ljubezen. Sedaj v nedeljo 3. t. m. popoldne se uprizori v slovenskem deželnem gledališču v Ljubljani igra s petjem „Slepa ljubezen“. Petje spremlja orkerster slov. Filharmonije in so uloge v najboljih rokah. — Igra je zajeta iz življa na vasi sedanje dobe, in igrajo glavne uloge otroci, učitelj i starši šolarjev. V okras sta ji hlapec Janez in dekla Micika, katerih idilična ljubezen je kontrast slepi ljubezni staršev do otrok, ki koplje otrokom jamo pogube.

Igra „Slepa ljubezen“ je polna ljubezni do otrok in prosvete in torej naj bi bilo v nedeljo popoldne naše gledališče polno slov. mladine, staršev in učiteljev. Naj bi prišli k predstavi tudi z dežele, ker je igra vredna, da jo vsakdo vidi. Igra ni namenjena le otrokom, temveč je zanimiva in privlačna tudi za odrasle, ker jim nudi polno lepih prizorov.

Krvava žaloigra na Dunaju. V četrtek se je zgodilo na Dunaju strašno grozodejstvo, kakršno pač more izvršiti le blazen človek. Uničenih je troje mladih, cvetočih življenj, četrto visi le na lasu.

Dogodek se je vršil takole. V rodobino sekcijkega načelnika viteza pl. Holzknichta je zahajal kot domači učitelj pravni praktikant dr. Matkovič. Bil je s Holzknichtovo družino v zvezi že kakih deset let. Vsi so ga radi imeli in so ravnali z njim kot z domačim sinom. Matkovič je pa čutil do lepe 24letne Holzknichtove hčerke Marije globoko ljubezen in je v torek prišel oficijelno prosit za njeno roko. Oče mu

je sicer ni odklonil, temveč mu je svetoval, da naj odloži vso stvar na poznejši čas in ga opozoril, da sedaj še nima take službe, da bi mogel dostojno skrbeti za svojo družino. Matkovič je nato ves potrj odšel.

V sredo so praznovali v najožjem krogu srebrno poroko zakonskih Holzknecht in k slavnosti je bil povabljen tudi Matkovič. Bil je veselo razpeložen in nič se mu ni videlo, da bi bil kaj razburjen.

V četrtek popoldne so bili samo otroci doma, namreč 17letni gimnazijec Jurij, 21 letni jurist Robert in Marija. Obadva starša sta odšla na obiske.

Matkovič je prišel prej, kakor po navadi. Stopil je najprej v učilno sobo, kjer je sedel Jurij in mu pognal kroglo od zadaj v glavo. Bil je takoj mrtev. V tistem hipu je prihitela iz svoje sobe Marija, na katero je tudi streljal in jo takoj smrtno zadel v usta. Ker je slišal strele je priletel tudi Robert, na katerega je Matkovič ustrelil trikrat in ga je s prvo kroglo zadel na ustnico, z drugo v desno stran prs, s tretjo pa v stegno. Robrt ni mrtev, pač pa težko ranjen in je malo upanja, da bi okreval. Nato si je morilec še sam pognal kroglo v glavo.

Bliskoma se je raznesla novica o krvavem zločinu po mestu in na stotine ljudi se je gnetlo pred hišo. Ko sta se vrnila starša domov, in so jima povedali prevdno žalostno vest, sta bila vsa iz sebe od obupa.

Celo mesto sočustvuje z ubogo rodino. Cesar sam je dal izraziti svoje sočutje, kakor tudi vsi ministri in drugi odličnjaki. Posebno žalostno je za starša, ker sta ravno prejšnji dan, kakor omenjeno, obhajala srebrno poroko.

Oče Matkoviča je doma iz Kranjskega, in je bil v vojski pri Kustoci ranjen. Prinesli so ga v bolnico na Dunaj, kjer je okreval in dobil službo pri pošti. Kot Slovenec še je rad obiskoval rodno grudo, a njegovi otroci so pa Nemci.

== Obnovite naročnino! ==

Slov. kmetijska šola v Št. Jurja ob J. ž.

Drobiž.

Sprejmejo krotilko zverin. Neki londonski list je priobčil oglas, da Mr. Frank Bostok, ravnatelj zverinjaka, sprejme krotilko zverin in da se naj oglašijo, katere se žele izučiti in izuriti ter imajo pogum in veselje za to; za čas poskušanj in učenja dobe 7 funtov šterlingov, t. j. 168 K tedenske plače. — Na ta oglas je dobil Bostok cel kup pisem, v katerih se oglašajo dekleta za to mesto in zatrjujejo, da imajo potreben pogum in veselje. Ponudila so se kmetska dekleta, šivilje, perice, uradnice in celo par guvernant v starosti 16—30 let. Ravnatelj je izbral izmed oglašanih le 20, o katerih je po poslanih pismih sodil, da bi bile sposobne za krotilke zverin ter jih povabil vse na en dan, da naj pridejo k prvi skušnji. Najprej jim je rav-

natelj obširno razložil in pojasnil natanko, kakšna je naloga krotilke zverin, kako se ima vesti in kake nevarnosti jo čakajo. Posledica tega pouka je bila, da sta dve mladenci kar odstopili ter izjavili, da se ne čutita sposobne za poklic krotilke zverin. Ostalih 18 je vztrajalo in čeprav je ta in ona trepetala, so vendar šle z ravnateljem, ko jih je peljal v zverinjak, da jim predstavi njih bodoče gojence. Zverine so bile sicer v železnih kletkah, a vendar je pobegnilo kar devet deklet, ko so zveri začele tuliti, ko so zagledale svoje bodoče »krotilke«. Ravnatelj je šel z ostalimi devetimi nazaj v pisarno, kjer jim je predložil v podpis izjavo, da mlade dame ne zahtevajo od vodstva zverinjaka nikake odškodnine, če bi se kateri pripetila kaka »nezgoda«. Beseda »nezgoda« je vplivala na dve dekleti tako, da nista hoteli podpisati izjave, temveč sta raje odšli. Ostalo jih je torej le še 7 in te je peljal ravnatelj v neki predor, ki je držal do kletke, v kateri sta bili dve afriškani levinji. Čuvaj je odprl vratca kletke ter dejal smehljaje: »Tu bodele videte prvi svoji bodoči gojenki — sta pravi živi levinji, ki so ju ujeli v srednji Afriki«. Brž ko sta zveri zaslišali čuvajev glas, sta prihiteli k vhodu, pomolili glavi iz kletke, odprli žrela in zarjaveli došlecem v pozdrav, a ta pozdrav se službe željnim dekletom menda ni zdel nič kaj prijazen, kajti pet jih je kar pobegnilo ter kričalo na pomoč in ostali sta le še dve. Ko je čuvaj zaprl kletko, ter šel k drugi, sta mu sicer sledili, a sta bili blede in trepetali sta kakor bilka na vodi.

V drugi kletki je bil mlad bengalski tiger in ko je čuvaj odprl vrata, je skočil tiger z naglim skokom k vratom, da bi ušel ven. Čuvaj ga je sicer udaril z bičem ter vratca takoj zaloputnil, a zver je že vendar pomolela eno tace ven ter se zapletla z njo v obleko dekleta Will, ki je strahu omedlela, da so jo morali odnesti. Dolgo je nišo mogli prebuditi, kajti njen strah je bil prevelik, ter so jo slednjič z avtomobilom prepeljali v bolnišnico.

Edina mis Colins je še ostala in izjavila je, da je še toliko pogumna, da bi napravila še en »obisk« pri zverinah. Peljali so jo v kletko leva »Leona«, ki je mirno ležal v kotu ter se mu ni zdelo niti vredno, da bi vstal v pozdrav, ko je vstopil čuvaj s »krotilko« v njegovo kletko. V druge kletke je ravnatelj ni več pustil. Pohvalil jo je za njeno srčnost in vztrajnost. Gospodična je poslušala ravnateljevo pohvalo s prisiljenim

Rodbina Holzknecht na Dunaju (po fotografiji pred petimi leti). Zgoraj umorjena učiteljica Marija Holzknecht (po fotografiji iz t. l.)

Da razprodam zalogo, dam po znižani ceni knjigo „Slepa Ljubzen“. Igrokaz v 5 dejanjih s petjem. Spisal Ant. Pesek, uglasbil E. Adamič. Ko je izšla 1908 je dosegla ta knjiga nenavadno velik uspeh, kajti v dveh mesecih se je prodalo 2000 izvodov. Sedaj je predstavljena že na češko in srbsko. — Dobi se knjiga pri pisatelju A. Peseku v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 12 po znižani ceni izvod s poštino vred le 80 h (prej 1 K 10 h). Denar je vposlati v naprej (tudi v znamkah). — Naročite brž, dokler je še kaj zaloge! —

smehljajem ter dejala, da jo sicer veseli, da je bila vsaj enkrat v kletki poleg pravega živega leva, da je pa 7 funtov šterlingov na teden premajhna plača in da je nikakor ne mika delati še nadaljnje poskušnje, ker je krotenje zverin vendarle nevarnejše, kakor si je mislila.

Zavrnitev.

„Gospica Jelica, ali res nimate prav nič za me?“

„Vprašati hočem kuharico, če je kaj ostalo!“

Varno je varno.

„Vaša tašča je umrla; ali jo naj pokopljemo ali sežgemo?“

Zet: „Sežge se naj, kajti varno je varno, da se ne prebudi več.“

Praktičen Amerikanec.

Vukovič se je preselil v Ameriko ter tam obogatel. Oženil se je z Amerikanko ter svoja otroka tudi vzgojil po ameriškansko. Čez dolgo let se je vrnil domov na obisk in babica je imela veliko veselje z vnukoma, Slavkom in Milico ter jima je pravila pravljice in bajke, kakor je to že navada starih ljudi.

Nekoč jima je pripovedovala pravljico o treh željah:

Nekdaj sta živela mož in žena in k njima je prišla dobra vila ter rekla: „Tri želje, katere imata, se vama naj izpolnijo.“

„O“, je rekla žena, „potem si želim lepo krvavo klobaso.“ — In že je bila krvava klobasa na mizi.

„Da bi te strela...“ je zaklical mož ves razjarjen, „ali si nisi mogla želeli nič boljšega? Da bi se ti le prirasla klobasa na nos!“

In takoj je visela klobasa ženi pod nosom, kakor mustače. In z zadnjo željo, ki je še preostala, je moral želeli mož, da izgubi njegova žena nenavadne brke —

„Ali je bil mož neumen, babica“, je rekel mali Amerikanec Slavko. „Če bi bil pameten, bi si želel milijon in se pustil ločiti od žene s krvavo klobaso pod nosom.“

Srbski kralj Peter v Parizu: Predsednik francoske vlade Fallières se pelje s kraljem Petrom s kolodvora.

Najbolj zadovoljna je vsaka slovenska gospodinja s Kolinsko kavno primesjo, ki je najizbornejši kavni pridatek, obenem pa tudi edino pristno domače blago te vrste. Ti dve dejstvi sta vzrok, da slovenske gospodinjice kupujejo samo Kolinsko kavno primes.

Velika vseslovenska čitalniška slavnost v Ljubljani. Kakor smo v našem listu že poročali, praznuje Narodna čitalnica ljubljanska v soboto dne 6. januarja, na dan treh kraljev svojo 50letnico, združeno s proslavo vsega čitalništva na Slovenskem, kulturne institucije, ki je bila ob političnem rojstvu Slovencev eminentnega pomena. Zato bo tudi značaj vse prireditve imel na sebi nekaj slovensko-narodnega in bo kazal napredek slovenstva tekom zadnjih 50 let. Slavnost bo obstajala dopoldne v slavnostnem zborovanju slovenskih čitalnic in bralnih društev, ter drugih narodno-kulturnih društev in zavodov. Popoldne bo v slovenskem deželnem gledališču slavnostna predstava; zvečer pa v Narodnem domu velik narodni ples. Ta prireditve, ki je bila ob prvi napovedbi z veseljem pozdravljena, bo združila Slovence vseh pokrajin in zastopnike vseh čitalničnih in bralnih, kakor kulturnih društev sploh na proslavo našega prosvetnega napredka.

Slovensko gledališče v Mariboru uprizaro 3. t. m. „Trnjulčico“, pravljico s petjem v petih slikah. Začetek ob 4. uri popoldne. Po igri je nastop Miklavža in obdarovanje otrok.

POZOR!

50.000 parov čevljev!
4 pare čevljev za samo K 7-50.

Zaradi denarnih zadreg več velikih tvornic sem dobil naročilo, da prodam veliko množino čevljev mnogo pod izdejalno ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para čevljev na zatego za gospode in 2 para čevljev za zatego za dame, usnje rjavo ali črno, galoširano, močno kovani podplat, jako elegantna najnovejša oblika. Velikost po številkah. Vsi 4 pari veljajo le K 7-50, pošiljam po povzetju.

F. Windisch, izvoz čevljev
Krnau št. 8/25.

Zamena dopustna ali denar nazaj.

Vsak naš prijatelj ne čita samo Sl. I. T., ampak ga tudi plača in pridobiva novih naročnikov.

Modni salon Ozmeč Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir.

1 kg sivega dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2-40 K; prima polbelega 2-80 K; belega 4 K; belega puhastega 5-10 K; vefefinega snežnobelega, puljenega 6-40 K, 8 K; puha sivega 6 K, belega, finega 10 K; naj-finejši prsi puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitnega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema glavnicama, 80 cm dolgi, 60 cm šir., polnjena z novim, sivim, prav stanovitim puhastim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14 in 16 K, zglavnice 3, 3 50 in 4 K. Pernica 200 cm dolga, 140 cm šir. 13, 14 70, 17 80, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir 4 50, 5 20 in 5 70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega, gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12 80 in 14 80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. Natan. cen. gratis in fr.

S. Benisch, Dešenice 180, Češko.

„Kaj je vzrok, da so brzojavne žice tako skrivljene?“
„Preobilica bojnih poročil iz Tripolisa.“

Rabite Nar. kolek!

XII. zvezek H. Volaričevih skladb vsebuje za ženski dvoospev in klavir 1. Divja rožica. 2. Slovenskim mladenkam. Cena 1 K 50 h. Se dobi pri Frančiški vdovi Volaričevi v Zgor. Šiški št. 100 pri Ljubljani.

Vljudno priporočam svojo

knjigoveznico v mestu in na deželi.
Albert Feldstein v Ljubljani, Radeckega cesta št. 12.

Vaš obraz

postane milo krasen, fin in čist kakor alabaster. Pege, pike, rumenost in rdečica obličja in nosu, brezde od koz, mozoli, gube, uvelost izginejo popolnoma zajamčeno v 6 dneh z „Vladičca balsaminom“. Steklenica K 2 50. „Vladičca balsam krema“ K 2.—

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez bolelosti v 3 mioutah edini zajamčeno neškodljivi „Sattymmo“. Steklenica K 2 50.

Bujna rast las in brk

se doseže takoj z edino najboljšo lasno mastjo (izvlečkom) „Toarine“. Cena K 4.—2. Dobi se in razpošilja edino Ord. laboratorij V. Havelka, Praga-Vršovice št. 752. V lastnem interesu si zapomnite adresu.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga :: zavarovalnica. ::

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi :: se vplačili. ::

: Rezervni fond :
K 53,758.285-24.

„SLAVIJA“

Izplačane odškod-
in kapitalije
: K 115,390.603-65. :

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slov.-nar. upravo

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani čigar pisarne so v Gosposki ul. 12.
v lastnej bančnej hiši

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in :: občnokoristne namene. ::

STAROGORSKI:

Trije prijatelji.

Šaljiva povest.

(Dalje.)

„Če dijakov ne bo, sterem to peč na tvoji zabiti glavi!“

Bombardon se je začudil in djal:

„Na moji? Ali morem kaj za to, če bi ne prišli. Zdi se mi, da te je peč upehala tako, da še misliti ne znaš.“

Fেকেleš pa je vedno ponavljal:

„Če jih ne bo, sterem peč na tvoji zabiti glavi.“

In „zabiti“ je posebno poudarjal, tako da je končno Bombardon jezno vzkliknil: „Rebra ti polomim, če ne nehaš zabavljati!“

Gotovo bi se jela še prepirati huje da, ni Jezik zaklical:

„Molčita no, kaj se vjedavata?“

Fেকেleš se je obrnil k Jeziku in rekel:

„Ali nisi slišal, kako je zabobnelo, ko je vrge Bombardon na tla peč? ... In če so bili dijaki že kje v bližini, so to čuli, in ni zlodej, da bi ne zbežali. Zato pa se ne čudi, če temu oslu res razbijem glavo.“

„O tem se zmenita pozneje, sedaj čujta, kako si mislim, da bo najbolje narediti.“

Fেকেleš in Bombardon sta obmolnila, vendar sta sopihala še oba. Jezik pa je razlagal načrt.

„Fেকেleš, ti vzameš ta drog, Bombardon vzame peč, jaz pa zlezem na streho. Od tam bom gledal v kuhinjo, da vidim, kaj delajo. Vidva se držita povsem mirno. Ko bom pa jaz zažvižgal, tedaj boš ti, Fেকেleš, razbijal z drogom po strehi, in če podreš celo streho. Ti, Bombardon, pa boš valjal peč po diljah in jo metal sem in tja, da bo treskalo in gremelo. Ko zopet zažvižgam, pa morata takoj vtihniti.“

Načrt je bil sprejet.

Jezik je snel nekaj opeke in zlezal na streho. Fেকেleš in Bombardon sta posedla na podstrešju.

Hrvaške narodne noše v Dalmaciji.

„Nú, moja gospodinja bo gledala, ko bo jutri krtačila te pajčevine“, je vzdihnil Bombardon. „Desetico več bom moral pridjati k stanarini.“

„Tudi meni se ne bo godilo drugače. Jezik ima prav za prav najbolje. Na strehi čepi, kakor sova in ima vsaj zvezde, ki mu svetijo, tu pa družega ne vidiš, kakor žarečo od cigarete.“

Dolgo so čakali.

Kar pomoli Fেকেleš glavo skozi odprtino in pravi:

„Jezik!“

„Kaj?“

„Ali jih še ni?“

„Še ne.“

Tedaj pa se je Fেকেleš vnovič spomnil, da bi jih utegnili Bombardonova neumnost odgnati, in polastila se ga je jeza.

„Mogoče si jih odgnal.“

„Ni mogoče!“

„Lahko!“

„Kaj pa, če nas je potegnil September.“

Fেকেleš je sunil v opeko, da je zarozljalo in zaklical:

„Oderem ga, hudiča!“

„Tiho!“

Jezik se je vspel in poslušal ter rekel:

„Tiho ... Zdi se mi, da gredo!“

Slišal se je šum in čez nekaj časa so se začuli mnogoštevilni koraki in pritajeno govorjenje.

„Že gredo!“

Fেকেleš in Bombardon sta se zravnila in poiskala vsak svoje orodje. Bombardonu so se napele žile in prijel je za peč, kakor bi se hotel odškodovati v trenutku za to dolgo čakanje.

Dijaki so prišli. Vrata so se odprla in vstopili so, nekateri čudeč se, kako da so vrata nezaklenjena.

Fেকেleš pa je na podstrešju pomislil: „Aha, nekateri so že stari znanci te podrtije. Nú, nocoj vam posvetim, da se vam bo polleta sanjalo o tem!“

Dijaki so prižgali nekaj sveč, katere so prinesli s seboj in jeli pripravljati sedeže

Slovensko Amerikanski koledar za leto 1912 je izšel ter stane s poštino vred le 30 centov. Koledar, ki se je tekom let tako udomačil pri naših rojakih, da ga je dobiti v vsaki slovenski družini v Ameriki, vsebuje mnogo zabavnih in poučnih spisov z lepimi slikami, svetovno kroniko in več strani šale. Priporočamo ga rojakom v nakup. Naročila sprejema: „Glas Naroda“, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. in podružnica Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Res je.

Pisarniški predstojnik (novovstopivšemu uradniku): „Previsoko plačo zahtevate; pomislite vendar, da nimate še nič izkušenj.“

„Da, toda zame je delo pa tudi veliko težje, ker nimam izkušenj.“

To že veste?!

Viktorija Sterniša

— Jurčičev trg št. 3 —

ima v zalogi najboljše kakovosti obuval vseh vrst.

Import. Eksport.

IVAN MARTELANC

stavniki mojster v Barkovljah št. 274 pri Trstu.

ki mu je pred leti kap prebavila prav oslabila, se ima samo želodčni tinkturi lekarnarja Piccolija, c. in kr. dvornega dobavitelja v Ljubljani zahvaliti, da je želodec zopet spravil v red in jo iz hvaležnosti najtopleje priporoča.

Zahtevajte gratis in franko ilustrirani cenik o enem milijonu razglednic za Božič in Novo leto,

kakor tudi tisoč različnih, lahko razpečevalnih predmetov.

Adler, Zeisel & Co., Dunaj II, Praterstraße 66/19

Izveček iz naših cenikov za poskušno naročbo: Božične in novotetne razglednice se razpošiljajo v vseh jezikih.

V barvotisku.		V barvotisku in blesku.	
12 kom. sortiranih K	—45	12 kom. sortiranih K	—60
25 " " "	—85	25 " " "	1-20
50 " " "	1-60	50 " " "	2-20
100 " " "	3-	100 " " "	4-

V barvotisku in električnem blesku. Najnovije in najlepše.		Pošilja se po poštne povzetju ali če se vpošlje denar naprej. Pri naročilih pod 2 K je v znesku v poštini znamkah istočasno priložiti 90 vin. za poštino.	
12 kom. sortiranih K	—85		
25 " " "	1-65		
50 " " "	3-		
100 " " "	5-50		

SVETOVNOZNANO!

je posebno tanka ameriki, 14 kar. zlata double anker rem. žepna ura idoča 36 ur, z večkrat odlikovano znamko „Sirena“. Le jaz sam sem v stanu, da razpošiljam ure za tako nizko ceno 4 K 95 v. Ura ima prima švicarsko kolesje in se ne razločuje od zlate ure, ki stane 100 K. Za točni tek ure garantiram 5 let.

1 komad 4 K 95 vin., 2 komada 9 K 60 vin

Nadalje razpošiljam „Gloria“-srebrno žepno uro za 3 K 60. Vsaki uri se zastoj priloži eleg. pozlačena verižica. — Riziko je izključen, zamena dovoljena ali denar nazaj. — Pošilja se po poštne povzetju.

S. KOHANS 1. Razpošiljalnica ur.

Krakov, Sebastiansky št. 891.

Uradnik, ki je priznan

portretni slikar, si želi postranskega zaslužka s slikanjem portretov, bodisi po fotografijah ali po naravi — bolje po naravi — na platno v oljnatih ali akvarelnih barvah. Delo izvršuje na svojem domu, ali na domu naročnika po dogovoru. Za popolno podobnost se jamči. — Vse ponudbe in vprašanja naj se naslove na uredništvo „Slov. Ilustrovanega Tednika“.

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v Slovenskem Ilustrovanem Tedniku!

Za Božič 1911!

New-York in London nista prizanašala niti evropski celine ter je velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne

K 14-40 in sicer:

- 6 kom. najfinejših namiznih nožev s pristno angleško klijno;
- 6 kom. amer. pat. srebr. vilic iz enega kom.;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih jedilnih žlic;
- 12 kom. amer. pat. srebrnih kavinskih žlic;
- 1 kom. amer. pat. srebr. zajemalnice za juho;
- 1 kom. amer. pat. srebr. zajemalnice za mleko;
- 6 kom. ang. Viktorija čajšč. za podklado;
- 2 kom. elegantnih namiznih svečnikov;
- 1 kom. cedilnik za čaj;
- 1 kom. najfinejša sipalnica za sladkor.

42 komadov skupaj samo K 14-40.

Vseh teh 42 predmetov je poprej stalo K 80 — ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni K 14-40. Američansko pat. srebro je znano, je skozinskoz bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da le ta inserat ne temelji na nikakršni slepariji, zavežem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago všeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikdor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to krasno garnituro, ki je posebno prikladno kot prekrasno

BOŽIČNO DARILLO

kakor tako za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se edino le v **A. Hirschberg - a** eksportni hiši amer. pat. srebrnega blaga na Dunaju II., Rembrandtstrasse 10, 0.

Telefon Nr. 14597.

Pošilja se v provincijo proti povzetju, ali če se znesek naprej vpošlje. — Čistilni prašek za njo 20 vin. — Pristno le z zraven natisnjeno varst. znamko (zdrava kovina). — Izveček iz pohvaln. pisem: Bil sem s pošiljateljico krasne garniture jako zadovoljen, Ljubljana, Oton Bartusch, e. kr. stotnik v 27. pešpolku. — S patent. srebrno garnituro sem jako zadovoljen. Tomaž Rožanc, dekan v Mariboru. — Ker je vaša garnitura v gospodinjstvu jako koristna, prosim, da mi pošljete še eno. Sent Pavel pri Preboldu. Dr. Kamilo Böhmi, okrožni in tovarniški zdravnik. — S poslanim namiznim orodjem sem zelo zadovoljen. Mihael Kovčević, ravnatelj pomožnih uradov dež. pri vladi v Sarajevu. Sarajevo, 22. oktobra 1904.

AMERIKAN PATENT

V sobo ni šel nobeden, razen onih, ki so bili v prvič tukaj, a še ti so se koj vrnili s plašnimi obrazi.

„Segeče jih po hrbtu“, je pomislil vnovič Fekeleš in to ga je močno razveselilo. „Ej, pa bo še vas, le potrpite!“

Dva, ki sta se menda najbolj razumela na kuhanje, sta se spravila na delo in jela skubsti goske. Ostali pa so posedli po kuhinji in jeli pušiti in piti vince.

Bombardon je poželjevo gledal na polne steklenice in kar z očmi požiral vsak požirek. Pri tem se je nemirno oziral na streho, če se bo kmalu slišal usodepolni žvižg.

Jezik pa je skrbno opazoval početje dijakov in po njegovi glavi so švigale misli.

„Zažvižgam? . . . Ne . . . Naj nam vsaj oskubijo goske, spekli jih bomo že mi!“

Fekeleš je potipal narahlo po temi in otipal Bombardona.

Ta se je vstrašil in zašepetal:

„Kdo je tu?“

„Jaz.“

„Kaj je?“

„Ali vidiš?“

„Vidim.“

„Spili bodo vse!“

„In skadili.“

Nato je začel Bombardon jezno:

„Ali ne bo zažvižgal . . . Za Boga, zastonj sem čepel tu gori, zakaj teh 30 žejnih grl popije vse v eni minuti.“

Fekeleš pa je otipal odprtino na strehi in pograbil Jezika tako močno za nogo, da je skoro zaječal.

„Kaj si zblaznel?“

„Zažvižgaj, ali pa skočim z drogom v kuhinjo!“

Jezik je izprevidel, da je to tudi najpametnejše, zakaj v steklenicah je vidno zmanjkovalo vina. Vtaknil je prst v usta in zažvižgal tako presunljivo, da se je malone sam vstrašil. V bližnjem gozdu pa so se plašno dvignile vrane in prhutaje odletele.

Fekeleš je zamahnil po opeki, da je kar zažvenketalo in cele gručice zdrobljene opeke se je vsulo v kuhinjo. Bombardon pa je s strašnim srdom valjal peč in jo metal iz kota v kot, da se je stresala vsa hiša in grmelo, kakor na sodnji dan.

(Dalje.)

Skrivalnica.

Kje je stari gospod?

Naročajte razglednice, ki jih izdaja „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

Krojaštvo Josip Ahčin

Dunajska cesta 5,
Gajeva ulica št. 2.

Vsestransko pohvalna postrežba. — Najmodernejše blago, od najfinejšega do najcenejšega vedno v zalogi. — Kulantni plačilni pogoji.

Opozarjamo na božično številko!

„Slov. Ilustr. Tednika“,

ki izide 22. t. m. ter bo obširna in posebno lepa. Izšla bo v pomnoženi izdaji, ker jo bomo razposlali po vsem Slovenskem na ogled.

Vpošljite oglase za to številko! Čim prej tem bolje, naj pozneje pa do torka 19. t. m. Pozneje došle inserate ne moremo več sprejeti v božično številko.

Lahek zaslužek

za na dom, za fante in dekleta že od 14. leta naprej, kdor želi delati za mene predmete, pri katerih se lahko zaslužijo 20—40 vin. na uro in to brez posebne učenosti. Kdor želi pojasniti in vzorec od dela, naj pošlje 60 v v znamkah, katere se mu pa vrnejo, ako delo sprejme.

Izrezljarska trgovina trg Lemberg, Šmarje pri Jelšah.

Kdor želi kupiti

kako posestvo i. dr. na slovenskem Koroškem naj se obrne pod „Gorotan na upravnishva Tednika.“

6 rjuh

iz preje izvrstne kakovosti 150/200 cm K 15, 30 m finih ostankov odbranih K 18.

Vzorci najboljšega lanenega in bombažastega blaga in modernih flanelov in barhentov zastonj in franko.

Tkalnica lanenega in bombažastega blaga

Bratje Krejcarovi

Dobruška, Češko.

Trgovski učenec

z dobrim šolskim izpričevalom se sprejme v trgovini A. Pinter v Slov. Bistrici. Tukaj obiskuje učenec tudi trgov. šolo.

Mestna hranilnica ljubljanska v Ljubljani.

največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarnega prometa do konca l. 1910 nad 364 mil. kron
vloženega denarja nad 144 mil. kron
zdaj obstoječe vloge znašajo nad 40 mil. kron
rezervni zaklad 1 mil. 200 tisoč kron

Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov, vloge obrestuje po 4¹/₄ 0/0

Vpeljane ima domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5% obresti in najmanj 1¹/₂ 0/0 amortizacije dolga. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Kanarčki

pleme Seifert

povsod s Imi in častnimi cenami odlikovani. Dnevni in večerni pevci v bogati izbiri od 10 K naprej razpošilja

največji zavod za kanarčke

I. B. Falfr,

Praga, Letna, Ovinecka ulica. Vila Kanaria.

Spis o vzgoji kanarčkov 40 vin. v znamkah. Cenik brezplačno.

Kavarna

ležeča na glavnem trgu v Novem Mestu se radi smrti soproga takoj z vso opravo proda. Več se izve od lastnice Anice Žgur.

Prva štajerska trničarska zadruga, pošta Juršinci pri Ptujju ima na prodaj

cepljene - trte -

najboljše kakovosti in sicer vse priporočljive vrste na običajnih podlagah, kakor tudi na različnih križankah. — Ceniki so brezplačno na razpolago.

- Vsak gospod, -

ki vpošlje 50 vinarjev v znamkah, dobi zanimivo knjižico. — Robert Krautwiel, Toplice, Češko.